

Megregulázhatatlan melankólia

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 48. szám, 2018. november 30.

Ketten egy új könyvről – Földényi F. László: *Az eleven halál terei*. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2018, 96 oldal, 2846 Ft

A most megjelent vékony kis könyvecske, *Az eleven halál terei* mintha egyfajta „kimaradt jelenetek” gyűjteményeként követné a tavalyi kötetet. Mert bár az első végiglapozás során fel-felvillanó építészeti rajzok és városi látképek új tárgyterületet sejtetnek, a szemfüles olvasók már a Földényi által sokat (tehát nem csak az előző kötetben) idézett, Keats-tól származó kifejezésre („living death”) felkapják a fejüket: itt bizony továbbra is a melankóliáról van szó... Földényi kedvenc festőjéről, Caspar David Friedrichről szóló könyve elején ezt olvassuk: „Vannak, akik megépítik a labirintust, és vannak, akik tévelyegnek benne, gondoltam, és Friedrichet az utóbbiak közé soroltam be. Csalódva, hiszen várható-e segítség attól, aki maga is segítségre szorul?”